

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
(นายอภิสิทธิ์ ไส้สตรูไกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เป็นร่างการเงิน

ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. นี้ เสนอยกเลิกกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวิดิทัศน์ฉบับปัจจุบัน (พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. 2551) และบัญญัติกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ฉบับใหม่ เนื่องจากกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งมีการจำกัดเสรีภาพเกินสมควร จนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทย ไม่สามารถทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ

โดยเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญจากเดิมในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติให้มีภาคส่วนอื่นนอกเหนือจากภาครัฐได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทย เปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่บางประการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์แห่งชาติ และการยกเลิกการกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ รวมถึงการปรับเกณฑ์อายุผู้ชมภาพยนตร์เพื่อลดอำนาจการควบคุมจากภาครัฐ ตลอดจนการปรับมาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก การยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการวิดิทัศน์ซึ่งหมดความจำเป็นในปัจจุบัน และการยกเลิกโทษทางอาญาโดยให้ใช้มาตรการปรับทางพินัยแทน เพื่อให้ผู้ประกอบการกิจการภาพยนตร์ในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมมากกว่าการควบคุม และสนับสนุนเสรีภาพของประชาชนในการเข้าถึงสื่อภาพยนตร์ได้กว้างขวางมากขึ้น

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. 2551”	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ.”
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 (2) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2479 (3) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2515 (4) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530	มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551
มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “ภาพยนตร์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์ “วีดิทัศน์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น คาราโอเกะที่มีภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นของประเทศไทย ทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์และเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย	มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “ภาพยนตร์” หมายความว่า <u>วัสดุสื่อ</u>ที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง<u>แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์</u> <u>“วีดิทัศน์” หมายถึง วัสดุที่มีตัวอักษรบันทึกที่ภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง</u> <u>“วีดิทัศน์” หมายถึง วัสดุที่มีตัวอักษรบันทึกที่ภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง</u> <u>“วีดิทัศน์” หมายถึง วัสดุที่มีตัวอักษรบันทึกที่ภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง</u> “ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นของประเทศไทย ทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์และเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทยที่มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัดบันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ เป็นภาพยนตร์	(1) <u>ภาพยนตร์ที่ผู้สร้างภาพยนตร์เป็นผู้มี สัญชาติไทยและเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย</u> (2) <u>ภาพยนตร์ที่ใช้แรงงานสร้างสรรค์เป็น บุคคลสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง และมีผู้ประกอบ กิจการภาพยนตร์ที่มีสำนักงานใหญ่จดทะเบียนอยู่ใน ประเทศไทย</u> (3) <u>ภาพยนตร์อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการ กำหนด</u> <u>“ภาพยนตร์ต่างประเทศ” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่มีใช้ภาพยนตร์ไทย</u> “สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัดบันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ เป็นภาพยนตร์ <u>“ผู้สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า ผู้อำนวยการ สร้างภาพยนตร์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก ผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ให้มีหน้าที่ควบคุม แรงงานสร้างสรรค์ในกระบวนการผลิต ถ่ายอัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ ให้ออกมาเป็นภาพยนตร์ หรือหากไม่ปรากฏบุคคลดังกล่าว ให้หมายความถึง เจ้าของลิขสิทธิ์ลำดับแรกของภาพยนตร์นั้น</u> <u>“ผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อแสวงผลกำไรจากการสร้าง จัดจำหน่าย หรือนำเข้าภาพยนตร์</u> <u>“แรงงานสร้างสรรค์” หมายความว่า บุคคล ที่อยู่ในกระบวนการการผลิตภาพยนตร์ แต่ไม่รวมถึง ผู้สร้างภาพยนตร์ และผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์</u>

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย “สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี “โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (1) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ (2) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์ (3) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “ร้านวีดิทัศน์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูวีดิทัศน์ “หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ	“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย “สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี “โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (1) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ (2) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์ (3) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “ร้านวีดิทัศน์” หมายถึงตมวทว สทททที่จัดให้มีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในทททท เช่น หรือดูวีดิทัศน์ <u>“โรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก” หมายความว่า โรงภาพยนตร์ที่มีความจุไม่เกินห้าสิบคน หรือสถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์ ที่มีพื้นที่สุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร</u> “หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับเจ็ดหรือเทียบเท่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับเจ็ดหรือเทียบเท่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 5 ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน	มาตรา 5 ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
อัตราทำยพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	อัตราทำยพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
หมวด 1 คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ	หมวด 1 คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติประกอบด้วย <u>นายพลตรีสุภพชาติ</u> รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธานกรรมการ <u>รัฐพลตรีวิวัฒน์</u> วัฒนธรรมเป็นรองประธานคนที่หนึ่ง <u>รัฐพลตรีวิวัฒน์</u> วัฒนธรรมเป็นรองประธานคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นกรรมการ และให้ <u>พลตรีวิวัฒน์</u> วัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ หรือการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบัน การศึกษาของรัฐ ด้านละหนึ่งคน และผู้แทนนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ จำนวน เจ็ดคน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ หรือการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่ศาสตราจารย์ในสาขาวิชา ที่สาขาของวิชา ด้านสาขาหนึ่ง สดข ณ ผู้แทนนิติ บุคคลซึ่งประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาพยนตร์หรือวีดิ ทัศน์ ส่วหนึ่ง สดข (1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์หรือนักวิชาการ ที่มีประสบการณ์ทางด้านนิเทศศาสตร์หรือสื่อมวลชนหรือภาพยนตร์ไม่ต่ำกว่าสองปีจำนวนสามคน (2) ตัวแทนผู้สร้างภาพยนตร์จำนวนสองคน (3) ตัวแทนผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์จำนวน สามคน (4) ตัวแทนองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคที่จัดตั้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวน สองคน (5) ตัวแทนแรงงานสร้างสรรค์จำนวนหกคน โดยคัดเลือกผู้แทนจากสาขาความเชี่ยวชาญด้าน การผลิตภาพยนตร์ที่ได้รับการรับรองความสามารถ และทักษะในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาพยนตร์ จากคณะกรรมการตามมาตรา 9 (6) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (1) ถึง (5) ต้อง มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบัน การศึกษาของรัฐ รัฐมนตรีออกประกาศให้บุคคลที่ประสงค์ จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (1) ถึง (5) สมัครเข้ารับ การแต่งตั้ง โดยกำหนดเวลารับสมัครไม่น้อยกว่า สามสิบวัน ส่วนการหาตัวแทนตาม (2) ถึง (4)

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
	<u>หากมีผู้สมัครมากกว่าจำนวนตำแหน่งของกรรมการ ให้ใช้วิธีการเลือกกันเองระหว่างผู้สมัครเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขานั้นก่อนเสนอชื่อให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งตามวรรคแรก และให้รัฐมนตรีเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติได้รับการแต่งตั้งต่อสาธารณะ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 11 ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u>
มาตรา 8 ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ	มาตรา 8 ให้ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ
มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่อคณะรัฐมนตรี (2) กำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือมีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้	มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และ วีดิทัศน์ ต่อคณะรัฐมนตรี (2) กำหนดมาตรการส่งเสริมให้มี สร้างสรรค์ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือมีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (4) เสนอคำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ (5) ออกประกาศกำหนดสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศที่จะนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ตาม (1) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา 4 (6) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (7) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ประกาศตาม (5) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้กระทรวงวัฒนธรรม	(3) (2) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับภาพยนตร์<u>และวีดิทัศน์</u> รวมถึงการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ (4) <u>เสนอคำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</u> (5) (3) ออกประกาศกำหนดสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศที่จะนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ตาม (1) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา 4 <u>โดยให้คณะกรรมการทบทวนประกาศที่ออกตามมาตรา 4 นี้ทุกสองปี</u> (4) ออกประกาศกำหนดคุณสมบัติของภาพยนตร์ไทยตาม (3) ของบทนิยามคำว่า “ภาพยนตร์ไทย” ในมาตรา 4 (6) (5) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์<u>และวีดิทัศน์</u> (6) พิจารณาให้การรับรองการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ให้นิติบุคคลหรือสมาคม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (7) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ประกาศตาม (3) (3) และ (4) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์<u>และวีดิทัศน์</u> ให้กระทรวงวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
กำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามนโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่คณะกรรมการ เสนอหรือกำหนดตาม (1) และ (2)	กำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามนโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่คณะกรรมการเสนอหรือกำหนดตาม (1) และ (2)
มาตรา 10 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีสัญชาติไทย (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ (3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (6) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	มาตรา 10 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทย (2) มีอายุไม่ต่ำกว่า สามสิบห้าปีสิบห้าปีบริบูรณ์และมีประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง <u>ไม่ต่ำกว่า 5 ปี</u> (3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (8) (5) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ
มาตรา 11 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี	มาตรา 11 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี <u>ให้รัฐมนตรีดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ภายในสามสิบวันก่อนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นตำแหน่งตามวาระ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่สิ้นสุดกระบวนการตามมาตรา 7</u>

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้	ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่รัฐมนตรียังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ <u>เนื่องจากเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้</u> ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้
มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 10	มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 10 (5) <u>ขาดการประชุมติดต่อกันสี่ครั้ง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการ</u>
มาตรา 13 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้	มาตรา 13 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 14 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม	มาตรา 14 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการ<u>คนใดคนหนึ่ง</u>ตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็น ประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม
มาตรา 15 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ ให้นำความในมาตรา 14 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม	มาตรา 15 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ ให้นำความในมาตรา 14 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
หมวด 2 คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มาตรา 16 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 18 (1) ให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการภาพยนตร์ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 18 (2) (3) (4) และ (5) ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้องแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวนไม่เกินสี่คนและจากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินสามคน	หมวด 2 คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มาตรา 16 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 18 (1) ให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการภาพยนตร์ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 18 (2) (3) (4) และ (5) (3) ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้องแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกินสี่สองคนและจากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินสามห้าคน
มาตรา 17 ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 18 (2) (3) (4) (5) และ (6)	มาตรา 17 ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามมาตรา 18 (2) (3) (4) (5) และ (6)

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 18 (1)	ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 18 (1)
มาตรา 18 คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) อนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร (2) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร (3) อนุญาตการนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร (4) อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในราชอาณาจักร (5) อนุญาตการส่งภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ออกไปนอกราชอาณาจักร (6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย	มาตรา 18 คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) อนุญาตรับจดทะเบียนการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร (2) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร (3) อนุญาตการนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร (4) อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในราชอาณาจักร (5) อนุญาตการส่งภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ออกไปนอกราชอาณาจักร (6) (3) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย
มาตรา 19 ให้นำความในมาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยอนุโลม	มาตรา 19 ให้นำความในมาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยอนุโลม

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร ซึ่งได้แจ้งต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (4) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร ซึ่งได้แจ้งต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (4) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 23 ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย ผู้สร้างภาพยนตร์ผู้ใดสงสัยว่าการสร้างภาพยนตร์ของตนจะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง อาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนดำเนินการสร้างได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ซึ่งขอความเห็นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการ พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้ความเห็นชอบแล้ว การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์	บทมาตรา 23 ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย ผู้สร้างภาพยนตร์ผู้ใดสงสัยว่าการสร้างภาพยนตร์ของตนจะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง อาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนดำเนินการสร้างได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ซึ่งขอความเห็นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการ พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้ความเห็นชอบแล้ว การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง	มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง
มาตรา 24 ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์ มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์ ต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพ ที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	มาตรา 24 ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์ มีผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์ ต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพ ที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
มาตรา 25 ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา 23 ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 26 ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ตามมาตรา 25 ให้คณะกรรมการพิจารณา ภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้ (1) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และ ควรส่งเสริมให้มีการดู (2) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป (3) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ สิบสามปีขึ้นไป	มาตรา 24 ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ตามมาตรา 23 ให้ผู้ขอตรวจพิจารณาและจัดประเภท เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิ ทัศน์กำหนดด้วยว่า ภาพยนตร์ ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้ (1) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และ ควรส่งเสริมให้มีการดู (1) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป (2) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ สิบสามปีขึ้นไป

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
(4) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป (5) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป (6) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู (7) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร ความใน (6) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ดูซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	(3) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป (4) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป (6) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู (7) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร ความใน (6) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ดูซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 27 ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 (1) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (2) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อคู่เป็นการส่วนตัว (3) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น (4) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามที่คณะกรรมการกำหนด (5) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว	มาตรา 25 ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและ<u>ได้รับอนุญาตจัดประเภท</u>ตามมาตรา 23 (1) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (2) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อคู่เป็นการส่วนตัว (3) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น (4) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามที่คณะกรรมการกำหนด (5) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 มิให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง	ภาพยนตร์ที่ผ่านบทบรรณาธิการแล้วแต่ยังได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 มิให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง
มาตรา 30 ภายใต้บังคับมาตรา 29 การอนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ไม่คุ้มครองผู้รับอนุญาตตามมาตรา 25 ให้พ้นจากความรับผิดในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดตามกฎหมายอื่นอันเกิดจากการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์	มาตรา 30 ภายใต้บังคับมาตรา 29 บรรดาบทบัญญัติในส่วนบทบรรณาธิการ ให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 25 ให้พ้นจากความรับผิดในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดตามกฎหมายอื่นอันเกิดจากการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
มาตรา 31 ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควร อาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอกแจ้งว่า ภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้ การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ หรือคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	มาตรา 27 ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาตประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับการจัดประเภทตามมาตรา 23 ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควร อาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอกแจ้งว่า ภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจัดประเภท รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้ การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ หรือคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจัดประเภทแล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 32 ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้ เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดก็ได้	มาตรา 28 ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 23 ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้ เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดก็ได้
มาตรา 33 ให้นำความในมาตรา 25 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 และมาตรา 32 บรรดาคำว่า รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม	มาตรา 29 ให้นำความในมาตรา 23 มาตรา 27 และมาตรา 28 รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม
มาตรา 34 ห้ามผู้ใดส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา 34 ห้ามผู้ใดส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 35 การส่งภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา 34 (1) ภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตให้สร้างตามมาตรา 20 (2) ภาพยนตร์ตามมาตรา 22	มาตรา 35 การส่งภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา 34 (1) ภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตให้สร้างตามมาตรา 20 (2) ภาพยนตร์ตามมาตรา 22

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
(3) ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 25 (4) ภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง	(3) ภาพยนตร์ที่ผ่านทบทวนทศวรรษพิสวรสทและได้รับอนุญาตต่อสหประชาชาติและทศวรรษพิสวรสทภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 25 (4) ภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการทบทวนทศวรรษพิสวรสทและได้รับอนุญาตต่อสหประชาชาติ 27 วรรคหนึ่ง
มาตรา 36 การพิจารณาและอนุญาตตามมาตรา 25 มาตรา 33 และมาตรา 34 คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอนุญาต	มาตรา 30 การพิจารณา<u>และอนุญาต</u>จัดประเภทตามมาตรา 23 และ มาตรา 29 ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์<u>และวีดิทัศน์</u> <u>สหประชาชาติ</u>พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ถ้าพิจารณาแล้วไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่า<u>อนุญาต</u>เห็นชอบกับการเสนอจัดประเภทของผู้ขอ
มาตรา 37 ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ตาม (2) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา 4 ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 31 ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ตาม (2) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา 4 ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง <u>ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ไม่ใช้บังคับกับผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก</u>

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
	<u>ผู้ที่ประสงค์ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก มีหน้าที่จัดแจ้งการประกอบกิจการต่อนายทะเบียน</u> <u>การจัดแจ้งการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง</u>
มาตรา 38 ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 32 ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 39 ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา 37 หรือมาตรา 38 ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา (5) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 37 หรือมาตรา 38	มาตรา 33 ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (3) (2) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา (5) (3) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
(6) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม มาตรา 37 หรือมาตรา 38 เว้นแต่เคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ห้าปี ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง	(๘) (4) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม มาตรา 31 หรือมาตรา 32 เว้นแต่เคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า สองปี ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง
มาตรา 40 ใบอนุญาตตามมาตรา 37 และ มาตรา 38 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ใน ฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่อ อายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 34 ใบอนุญาตตามมาตรา 31 และ มาตรา 32 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ใน ฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่อ อายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 41 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 37 และมาตรา 38 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่ เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ	มาตรา 35 ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้ง ตามมาตรา 31 และมาตรา 32 ต้องแสดง ใบอนุญาตหรือใบจัดแจ้งไว้ในที่เปิดเผยและเห็น ได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
มาตรา 42 ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต แจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึง กรณีดังกล่าว	มาตรา 36 ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้จัดแจ้งแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับ ใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ทราบถึงกรณีดังกล่าว

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	การขอใบแทนใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียนและการออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 43 ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 37 หรือมาตรา 38 จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 25 และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา 31	มาตรา 37 ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จดทะเบียนตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต<u>จัดประเภท</u>ตามมาตรา 23 และมีการแสดงเครื่องหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา 27
มาตรา 44 ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 37 แจ้างประเภทของภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์ ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 37 ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา 26 (6) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว	มาตรา 38 ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จดทะเบียนตามมาตรา 31 แจ้างประเภทของภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์ ห้ามผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จดทะเบียนตามมาตรา 31 ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา 24 (2) และ (3) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว
มาตรา 45 ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 38 ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา 26 (6) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว	มาตรา 39 ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 32 ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา 24 (2) และ (3) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 46 การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา 26 (1) หรือ (2)	มาตรา 40 การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา 24 (1)
หมวด 4 การประกอบกิจการวีดิทัศน์ มาตรา 47 วีดิทัศน์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	หมวด 4 ทวิชมัลติมีเดียวีดิทัศน์ มาตรา 47 วีดิทัศน์ที่เสนอขอออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ทวิชมัลติมีเดียและทวิชมัลติมีเดียให้ยื่นใบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 48 วีดิทัศน์ดังต่อไปนี้ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 47 (1) วีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นการส่วนตัว (2) วีดิทัศน์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น (3) วีดิทัศน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง วีดิทัศน์ตาม (1) และ (3) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 47	มาตรา 48 วีดิทัศน์ดังต่อไปนี้ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 47 (1) วีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นการส่วนตัว (2) วีดิทัศน์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น (3) วีดิทัศน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง วีดิทัศน์ตาม (1) และ (3) ทวิชมัลติมีเดียให้ยื่นใบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 49 ห้ามผู้ใดส่งวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา 49 ห้ามผู้ใดส่งวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ที่ราชชนนีอนุสาวรีย์และที่ราชชนนีอนุสาวรีย์อื่นใดที่สร้างขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาหรือโดยมติของคณะรัฐมนตรี ที่ราชชนนีอนุสาวรีย์และที่ราชชนนีอนุสาวรีย์อื่นใดที่สร้างขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาหรือโดยมติของคณะรัฐมนตรี
มาตรา 50 การส่งวีดิทัศน์ดังต่อไปนี้ ออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา 49 (1) วีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 47 (2) วีดิทัศน์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 48 วรรคหนึ่ง	มาตรา 50 ที่ราชชนนีอนุสาวรีย์และที่ราชชนนีอนุสาวรีย์อื่นใดที่สร้างขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาหรือโดยมติของคณะรัฐมนตรี (1) วีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา 47 (2) วีดิทัศน์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 48 วรรคหนึ่ง
มาตรา 51 ให้นำความในมาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 วรรคหนึ่ง และมาตรา 36 มาใช้บังคับแก่วีดิทัศน์โดยอนุโลม	มาตรา 51 ให้นำความในมาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 วรรคหนึ่ง และมาตรา 36 มาใช้บังคับแก่วีดิทัศน์โดยอนุโลม
มาตรา 52 ให้นำความในมาตรา 47 และมาตรา 51 รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาวีดิทัศน์โดยอนุโลม	มาตรา 52 ให้นำความในมาตรา 47 และมาตรา 51 รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาวีดิทัศน์โดยอนุโลม
มาตรา 53 ห้ามผู้ใดจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน	มาตรา 53 ห้ามผู้ใดจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับร้านวีดิทัศน์แต่ละแห่ง การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ตั้งอยู่ในสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคสามจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์ด้วยก็ได้	ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับร้านวีดิทัศน์แต่ละแห่ง พระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติให้ยื่นไปต่อวงหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณาและวิธีอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง ต่อวงในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ตั้งอยู่ในสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เพื่อประโยชน์ในทางคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคสามจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์ด้วยก็ได้
มาตรา 54 ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์แต่ละแห่ง การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 54 ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์แต่ละแห่ง พระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติให้ยื่นไปต่อวงหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณาและวิธีอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 55 ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 38 ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 54 ด้วย	มาตรา 55 ให้ที่ขอรับใบอนุญาตต่อวงมาตรา 38 ได้รับใบอนุญาตต่อวงมาตรา 54 ด้วย
มาตรา 56 ใบอนุญาตตามมาตรา 53 และมาตรา 54 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้นำความในมาตรา 40 วรรค	มาตรา 56 ใบอนุญาตต่อวงมาตรา 53 และมาตรา 54 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้นำความในมาตรา 40 วรรค

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
สองและวรรณคดีสาม มาใช้บังคับแก่การต่ออายุใบอนุญาตโดยอนุโลม	สองและวรรณคดีสาม มาใช้บังคับแก่การต่ออายุใบอนุญาตโดยอนุโลม
มาตรา 57 ให้นำความในมาตรา 39 มาตรา 41 และมาตรา 42 มาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยอนุโลม	มาตรา 57 ให้นำความในมาตรา 39 มาตรา 41 และมาตรา 42 มาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และกิจการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์โดยอนุโลม
มาตรา 58 วีดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 53 หรือมาตรา 54 จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 47 และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา 31 ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 51	มาตรา 58 วีดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 53 หรือมาตรา 54 จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา 47 และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา 31 ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 51
มาตรา 59 การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์จะต้องกระทำในวัน เวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเวลาในการเข้าใช้บริการของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสด้วยก็ได้	มาตรา 59 การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์จะต้องกระทำในวัน เวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเวลาในการเข้าใช้บริการของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสด้วยก็ได้
มาตรา 60 ในกรณีที่มีการขออนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์	มาตรา 60 ในกรณีที่ขออนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์และกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ในสถานที่เดิมที่ตน

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ในสถานที่เดียวกัน จะต้องแยกพื้นที่ในการให้บริการออกจากกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	<i>ทวไรท์ ขริ ทวรอชทสทททันท ทั้งนี้ ทวอหลั้ทททันทและวิธีทวไรท์ทททททททททททท</i>
หมวด 5 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 61 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ ร้านวีดิทัศน์ สถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบภาพยนตร์ วีดิทัศน์ สื่อโฆษณา หรือการกระทำใดที่อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (2) ตรวจ ค้น อายัด หรือยึดภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณาในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น (3) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 21 หรือมาตรา 23 วรรคหนึ่ง (4) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือวีดิทัศน์ ที่ฝ่าฝืนมาตรา 25 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 47 วรรคหนึ่ง	หมวด 4 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 41 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ <i>ร้านวีดิทัศน์</i> สถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ <i>หรือสื่อวีดิทัศน์</i> ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบภาพยนตร์ <i>วีดิทัศน์</i> สื่อโฆษณา หรือการกระทำใดที่อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (2) ตรวจ ค้น ฮวซัด หรือยึดภาพยนตร์วีดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณาในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น (3) (2) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 20 หรือ มาตรา 21 (4) (3) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ <i>หรือวีดิทัศน์</i> ที่ฝ่าฝืนมาตรา 23 หรือมาตรา 29

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
(5) สั่งให้หยุดการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ สื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 33 หรือมาตรา 47 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 52 เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (1) หรือทำการค้นตาม (2) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้ การค้นตาม (2) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้หลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อนทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิมให้ดำเนินการค้น อายัด หรือยึดหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น	(5) สั่งให้หยุดการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์สื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 33 หรือมาตรา 47 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 52 เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (1) หรือทำการค้นตาม (2) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้ การค้นตาม (2) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้หลักฐานดังกล่าวจะถูกลักขโมย ซุกซ่อนทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิมให้ดำเนินการค้น อายัด หรือยึดหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น
มาตรา 62 ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณาที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา 61 (2) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวงวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี	มาตรา 62 ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณาที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา 61 (2) ถ้าไม่ปรากฏผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวงวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 63 ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา 61 (3) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป	มาตรา 42 ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา 41 (2) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป
มาตรา 64 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 61 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	มาตรา 43 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 41 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 65 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	มาตรา 44 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
หมวด 6 การอุทธรณ์ มาตรา 66 คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา 20 มาตรา 25 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 47 มาตรา 49 หรือมาตรา 47 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับ โดยอนุโลมตามมาตรา 52 คำสั่งเพิกถอนการ อนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา 63 ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้ว เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด	หมวด 5 การอุทธรณ์ มาตรา 45 คำสั่งไม่อนุญาต<u>ตามมาตรา 20</u> มาตรา 29 <u>คำสั่งไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอในการจัด</u> <u>ประเภทตามมาตรา 24</u> คำสั่งเพิกถอนการ อนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา 42 ของคณะกรรมการพิจารณาและภาพยนตร์ <u>และวีดิทัศน์</u> ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการได้ภายใน<u>สิบห้า</u>วันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้ว เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด
มาตรา 67 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่ง ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระ ค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิก ถอนใบอนุญาตของนายทะเบียนตามมาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 40 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 68 มาตรา 69 วรรคสอง มาตรา 70 มาตรา 71 หรือมาตรา 73 ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ แจ้งคำสั่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้ว เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด	มาตรา 46 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต<u>หรือไม่</u> <u>รับการจดทะเบียน</u> คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต<u>หรือเพิก</u> <u>ถอนการจดทะเบียน</u>ของนายทะเบียนตามมาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 34 มาตรา 47 มาตรา 48 วรรคสอง มาตรา 49 หรือมาตรา 51 ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายใน<u>สิบห้า</u>สามสิบ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้ว เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
หมวด 7 บทกำหนดโทษ ส่วนที่ 1 โทษทางปกครอง มาตรา 68 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่า สัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตาม มาตรา 9 (4) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตรา ที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกิน สามแสนบาท อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลางจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับ แต่ละจังหวัดก็ได้	หมวด 6 บทกำหนดโทษ ส่วนที่ 1 โทษทางปกครอง มาตรา 47 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่า สัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตาม มาตรา 9 (3) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตรา ที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกิน สามแสนบาท <u>และปรับอีกไม่เกินวันละสามหมื่น บาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่</u> อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลางจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับ แต่ละจังหวัดก็ได้ <u>ความตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่ใช้ บังคับกับผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก</u>
มาตรา 69 ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียน ว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 37 หรือมาตรา 38 ผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 41 มาตรา 42 หรือมาตรา 44 วรรคหนึ่ง หรือผู้รับ ใบอนุญาตตามมาตรา 53 หรือมาตรา 54 ผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 41 หรือมาตรา 42 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 57 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่า ฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือ เหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียน	มาตรา 48 ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียน ว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้งตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรา 35 มาตรา 36 หรือมาตรา 38 วรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับ การกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียน

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่	พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่
มาตรา 70 ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 37 หรือมาตรา 38 ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 39 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 53 หรือมาตรา 54 ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 39 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 57 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว	มาตรา 49 ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้งตามมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 หรือผู้รับใบอนุญาต ต.พ.พ.ต.ร. 53 หรือ พ.พ.ต.ร. 54 ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 39 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 57 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว
มาตรา 71 ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 53 ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา 59 หรือมาตรา 60 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละเก้าสิบวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา 59 หรือมาตรา 60 อีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว มาตรา 72 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองตามที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 68 หรือมาตรา 69 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา 71 ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาต ต.พ.พ.ต.ร. 53 ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืน พ.พ.ต.ร. 59 หรือ พ.พ.ต.ร. 60 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละเก้าสิบวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต ต.พ.พ.ต.ร. หนึ่ง ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืน พ.พ.ต.ร. 59 หรือ พ.พ.ต.ร. 60 อีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว มาตรา 50 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองตามที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 47 หรือมาตรา 48 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 73 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา 68 หรือมาตรา 69 และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับทางปกครองซ้ำอีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี	มาตรา 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา 47 หรือมาตรา 48 และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับทางปกครองซ้ำอีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี
มาตรา 74 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามมาตรา 68 หรือมาตรา 69 เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย	มาตรา 52 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามมาตรา 47 หรือมาตรา 48 เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย
ส่วนที่ 2 โทษอาญา มาตรา 75 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท	ส่วนที่ 2 โทษปรับเป็นพินัย มาตรา 53 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท
มาตรา 76 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท	มาตรา 54 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท
มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ตามมาตรา 26 (7) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ตามมาตรา 26 (7) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
มาตรา 78 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 วรรคหนึ่ง มาตรา 28 วรรคสอง มาตรา 34 วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา 49 วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท	มาตรา 55 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 26 วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท
มาตรา 79 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 วรรคหนึ่ง มาตรา 38 วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่	มาตรา 56 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่
มาตรา 80 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 43 มาตรา 44 วรรคสอง มาตรา 45 หรือ มาตรา 58 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท	มาตรา 57 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 37 มาตรา 38 วรรคสอง หรือมาตรา 39 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท
มาตรา 81 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 46 หรือ มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท	มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท
มาตรา 82 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคหนึ่ง มาตรา 54 วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่	มาตรา 82 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคหนึ่ง มาตรา 54 วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่
มาตรา 83 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใน	มาตรา 59 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใน

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 61 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 41 <u>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u> มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท
มาตรา 84 บรรดาความผิดตามส่วนนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	มาตรา 84 บรรดาความผิดตามส่วนนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 85 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษอาญาตามส่วนนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการ	มาตรา 85 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษอาญาตามส่วนนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	ตั้งที่ส่งตัวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำตามและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำตามจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
	<u>มาตรา 60</u> ให้นำความในมาตรา 52 มาใช้บังคับแก่กรณีที่นิติบุคคลต้องโทษปรับเป็นพินัยตามส่วนนี้โดยอนุโลม
บทเฉพาะกาล มาตรา 86 ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการ	บทเฉพาะกาล มาตรา 61 ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม มาตรา 7 (5) ชุดแรกไม่จำเป็นต้องได้รับการรับรองความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาพยนตร์จากคณะกรรมการตามมาตรา 9 (6) ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ทำหน้าที่คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนและให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
ตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำหน้าที่คณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการ และเลขานุการ	
มาตรา 87 ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้คณะกรรมการทำหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน	มาตรา 62 ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ให้คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน
มาตรา 88 ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน	มาตรา 63 ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน
มาตรา 89 บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้	มาตรา 64 บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
(1) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 ยังมีคำสั่งอย่างหนึ่ง	(1) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตาม

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้	พระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้
(2) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 แล้วแต่กรณี ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด	(2) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 แล้วแต่กรณีต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด เท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ (3) คำขอตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่เจ้าพนักงานได้มีคำสั่งก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ขอมีสิทธิแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาแก้ไขคำสั่งให้เป็นไปบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตรา 90 ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์หรือร้านวีดิทัศน์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน	มาตรา 65 ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
	มาตรา 66 ภาพยนตร์ที่ได้รับการตรวจพิจารณาและจัดประเภทไว้แล้วตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ให้ถือว่าได้รับการจัดประเภทตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ดังนี้ (1) ภาพยนตร์ตามมาตรา 26 (1) และ (2) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตามมาตรา 24 (1) แห่งพระราชบัญญัตินี้ (2) ภาพยนตร์ตามมาตรา 26 (3) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตามมาตรา 24 (2) แห่งพระราชบัญญัตินี้ (3) ภาพยนตร์ตามมาตรา 26 (4) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตาม มาตรา 24 (3) แห่งพระราชบัญญัตินี้ (3) ภาพยนตร์ตามมาตรา 26 (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตาม มาตรา 24 (4) แห่งพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 91 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 67 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551	ร่าง พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.
จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตาม พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรี รายงานเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรี	การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรี รายงานเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
- 2) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 3) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
- 4) สถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนทางด้านนิเทศศาสตร์หรือสื่อสารมวลชนหรือภาพยนตร์
- 5) สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ

2. ผู้เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- 2) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
- 3) สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
- 4) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 5) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 6) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- 7) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 8) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- 9) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- 10) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

- 11) สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 12) กรมการศาสนา
- 13) ทอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

3. ผู้เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติให้มีภาคส่วนอื่นนอกเหนือจากภาครัฐได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทย
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเสนอแก้ไขเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่บางประการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์แห่งชาติ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร การประกอบกิจการภาพยนตร์ การนำภาพยนตร์ออกเผยแพร่ ระบบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และกำหนดประเภท เพื่อลดอำนาจการควบคุมจากภาครัฐ
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบกิจการวีดิทัศน์ซึ่งหมดความจำเป็นในปัจจุบัน
6. ท่านเห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการภาพยนตร์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีสภาพปัญหาหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ จะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร
7. ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)